

OLE HANSEN, BAVNEHØJGÅRD, DALGAS SJÆLLANDSKE LÆRLING 1846 - 1936 = 90 år

født 1846 Dyssegård i Gadstrup, i 1872 som 26-årig købte Bavnehøjgård i Solrød Nordmark. Inden da gik han nogle år på en Grundtvigiansk højskole i Nordsjælland (Marielyst), et ophold der i høj grad inspirerede ham, og vakte hans sans for Danmarkshistorien og den danske natur og Solrøds historie og meget mere.

Og det er stenen her netop et bevis på. Den har også sin historie. Da stubmøllen i Karlstrup ved siden af Korporalskroen blev taget ned omkring 1920, lå der en masse sten tilbage som fundament. De stammede fra en gammel gravhøj ude på marken ved Møllegården. Mange af stenene blev transporteret til Solrød landsby, hvor de blev lagt ud på det såkaldte Møllebjerg i dyrlæge Hasholdts æbleplantage. I 1939 rejstes denne mindesten over Ole Hansens indsats for naturen. Møllen blev genopført på Frilandsmuseet. Nåja, stenen stammede fra istiden, og blev efterladt, da indlandsisen smeltede bort fra det danske landskab. Det er også en historie.

Ole Hansen havde nemlig fået den tanke, lyngen ude på landsbyens strandlodder skulle beplantes ligesom den jyske hede. Landskabet kaldtes Jernen. Hver gård havde nemlig fået en strandlod efter landboreformerne efter 1788. Først udskiftet ca. 1830'erne. Han opfordrede sine naboer til at plante, men interessen manglede. Jorden herude var bare sand og lyng, der dårlig kunne føde et par får. Ole Hansens Jerne Matrikel nr. 57 a (historien om de to "hjerne")

Nu fik han hjælp af Det danske Hedeselskab (fra 1866). Fra 1875 kæmpede små fyrre- og birketræer sig vej op over jordbunden. Det gik fremad med den nye skov, og i 1896 gik Hedeselskabet videre med nye plantninger på andres strandlodder med statstilskud. Nu var de andre gårdmænd i Solrød blevet grebet af det. Det var igen fyr som *Weymoth-fyr (Pinus strobus) Eastern White Pine* Symbol for: Michigan, Maine, Ontario, østrigsk fyr og bjergfyr. Senere har det jo vist sig så tydeligt overalt, at mange løvtræer vokser udmærket i sandet jord, når først alen, dvs. jernlaget i ½ meters dybde er brudt, samt gerne noget kalktilskud. Plantagen bærer også præg af mange træarter.

Året 1914 blev Andelsselskabet Solrød Strand stiftet.

Formålet var adgangen til arealet og til stranden, som bør holdes åben og fri for alle og enhver med adgang til badning i stranden." Amtet overtager arealet senere på året. *Skoven var blevet kaldt "Strandskoven", "Lystskoven" og "Foreningsskoven", men fra 1932 ofte "Amtsskoven"*. Senere er det så blevet til "Solrød Strandpark.

I 1932 blev den nye Landevej ført forbi, åbnet 11. maj 1935, og Roskilde Amt fredede så den østlige del af plantagen. Det medførte en noget mere turbulent periode for Strandparken, idet der blev åbnet op for cykel- og bilparkering og teltslagning, isbod mm. Et hus ved indgangen til Strandparken blev det også til med en lokal opsynsmand.

Vedligeholdelsen af parken skulle jo betales af brugerne.

(Solrød ville ikke stå tilbage for Interessentskabet Strandly fra 1912, der skulle sikre ordnede forhold for Jersie).

Blandt Ole Hansens andre interesser og arbejde er Havdrup Foredragsforening, Solrød Mejeri, Solrød menighedsråd, Solrød brugsforening, medlem af epidemikommissionen for Ramsø Tune herreder 1909 (Roskilde dagblad), 1915 Mindestenen på Havdrup Ulvemose blev hentet på Ole Hansens fødegård i Gadstrup. (Grev Christoffer af Oldenburg 26. juni 1934 en 400 års mindefestivitas med tale af den næsten 90-årige Ole Hansen).

Den 31. oktober 1939 rejstes så stenen for Ole Hansen, der hele sit liv havde virket for Solrøds udvikling fra bondeland til moderne liv.

1903 Østsjællands Folkeblad. Sselvregulerende rugemaskine til salg hos Ole Hansen,

Roskilde Dagblad 1907